

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617200899
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617200899.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Petra Kvietka, v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Filakovo, Kalinčiakova 8, 986 01 Lučenec, IČO: 30 229 014, právne zastúpeného JUDr. Jaroslavom Bánošom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Filakovo, Parková č. 1287/4 proti žalovaným 1/ N. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., N. C. XXXX/XX, 2/ J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., N. C. XXXX/XX, v konaní o vypratanie bytu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 21C/3/2017-29 zo dňa 06. 02. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní vypratať byt č. XX na 1. poschodí obytného domu č. súpisné stavby XXXX, vchod č. p. XX na ulici N. C., N., vedený Okresným úradom C., Katastrálny odbor, na LV č. XXXX pre k. ú. N., a to v lehote 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca - Stavebné bytové družstvo Filakovo domáhal vypratania bytu č. XX na 1. poschodí obytného domu č. súpisné stavby XXXX, vchod č. p. XX, na ulici N. C., N., vedený Okresným úradom C., Katastrálny odbor na LV č. XXXX pre k. ú. N. (ďalej v texte „predmetný byt“), ktorý žalovaní 1/ a 2/ užívali ako nájomcovia na základe Zmluvy o prenechaní družstevného bytu do užívania uzavretej v zmysle Občianskeho zákonníka a stanov Stavebného bytového družstva vo Filakove zo dňa 01. 10. 1999.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že žalobu zamietol z dôvodu, že ide o žalobu podanú predčasne. Žalovaní 1/ a 2/ v období od mája 2016 do augusta 2016 dlhovali na službách spojených s užívaním bytu, preto im žalobca ako prenajímateľ doručil výpoveď z nájmu bytu zo dňa 22. 09. 2016 z dôvodu § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka. Obaja žalovaní výpoveď z nájmu bytu prevzali, a to dňa 23. 09. 2016. Vzhľadom k tomu, že výpovedná lehota bola podľa žalobcu tri mesiace a začala plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená, výpovedná lehota začala plynúť 01. 10. 2016 a uplynula 31. 12. 2016. Žalobca preto doručil žalovaným dňa 03. 01. 2017 výzvu na vypratanie bytu, ktorú obaja žalovaní prevzali 05. 01. 2017, napriek tomu byt nevypratali. Žalovaní sa bránili tým, že sú v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, kedy sa na nich vzťahuje ustanovenie § 710 ods. 4 Občianskeho zákonníka a výpovedná lehota sa predlžuje o ochrannú lehota, v rámci ktorej chceli zaplatiť prenajímateľovi dlžné nájomné, čím by dôvod výpovede nájmu z bytu zanikol.

3. Okresný súd preto na základe zákonného imperatívu, ktorý súdu ukladá skúmať existenciu ochrannej lehoty, zistil, že výpovedná lehota u žalovaných sa predĺžila o ochrannú lehota, a preto v čase podania

žaloby nie sú dané zákonné dôvody na vypratanie bytu. V tejto súvislosti súd zistil, že obaja žalovaní spoločne poberajú dávku v hmotnej núdzi vo výške 132,30 EUR, pričom žalovaný 1/ má priznaný aj invalidný dôchodok vo výške 138,60 EUR a príjem vo výške 63,- EUR z práce v jasliach. V tom čase žalovaní sa starali o vnučku L. G., študentku Strednej odbornej školy vo N., ktorá im bola zverená rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/165/2005-26. So žalovanými ďalej v tom čase býval ich syn N. F., ktorý poberal sociálne dávky. Na základe uvedeného preto okresný súd dospel k záveru, že žalovaní sú v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, preto trojmesačná výpovedná lehota sa u žalovaných predĺžila o ochrannú lehotu, ktorá trvá šesť mesiacov, a ktorá uplynie 30. 06. 2017. Keďže okresný súd rozhodoval dňa 06. 02. 2017, teda v čase, kedy výpovedná lehota bola predĺžená o ochrannú lehotu a do tej doby bola daná žalovaným zákonná možnosť uhradiť dlžné nájomné s následkom zániku dôvodu výpovede nájmu z bytu, žalobu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 262 ods. 1, 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní poukázal na to, že zo strany žalovaných 1/ a 2/ ide dlhodobo o nájomcov, ktorí nehradia nájomné a v čase výpovede nájmu z bytu predstavovala výška nedoplatkov u nich sumu 2.009,16 EUR, ktorý nedoplatok na nájomnom v plnom rozsahu uznali i žalovaní 1/ a 2/. Napriek tomu byt žalovaní nevypratali. Trval na tom, že žalovaní nepreukázali, že nájomné nezaplatili z dôvodu hmotnej núdze, ktorý musia preukázať a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/133/2009. Naďalej zotrval na tom, že žalovaní nie sú sociálne prípady, nakoľko žalovaný 1/ poberá invalidný dôchodok a sociálnu podporu, a to, že žalovaná 2/ má zverené dieťa do výchovy a poberá za to opakované dávky, prídavok, súd nevyžiadal a ani tieto skutočnosti neboli žalovanou 2/ preukázané. Na záver poukázal i na to, že nájomníci ostatných družstevných bytov sú pobúrení, nakoľko za žalovaných 1/ a 2/ platia všetky služby od elektrieky, vody, plynu a pod., ktorí nájomné hradiať musia a taktiež sú invalidi. Keďže výpoveď, ktorá bola žalovaným 1/ a 2/ riadne doručená nebola v súdnom konaní napadnutá, táto je platná, naďalej zotrváva na vyprataní bytu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaným 1/ a 2/ uloží povinnosť predmetný byt vypratať.

6. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že momentálne v byte žijú štyri osoby, nielen žalovaní 1/ a 2/, ale aj ich vnučka L. G. a ich syn N. F. s tým, že príjmy ich rodiny sú veľmi nízke a spolu dostávajú približne 450,- EUR mesačne. Navyiac ich syn zo svojho príjmu platí pôžičku a žalovaná 2/ dostáva len 129,30 EUR a žalovaný 1/ invalidný dôchodok vo výške 138,60 EUR. Doplnili, že uznávajú dlh voči žalobcovi, ale z uvedených príjmov ho nie je možné uhradiť naraz. Nežijú nadštandardne a nie je pravdou ani to, že ostatní nájomcovia za nich hradia elektrieku, plyn a iné služby a ich vzťahy so susedmi sú dobré. Poukázali na to, že aj v minulosti sa stalo, že im vznikol nedoplatok, ale vždy ho vyrovnali podľa toho, ako im to finančná situácia dovolila.

7. Žalobca podaním, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu dňa 23. 08. 2017 poukázal na stav konta žalovaných 1/ a 2/ k 31. 07. 2017, podľa ktorého žalovaní 1/ a 2/ dlhujú na nájomnom a na službách sumu 2.638,79 EUR bez úroku z omeškania.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej v texte „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle § 379 CSP z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu podľa § 380 ods. 1 CSP a na pojednávaní dňa 17. 05. 2018 rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Odvolací súd v prejednávanej veci nariadil pojednávanie v zmysle § 385 ods. 1 CSP, nakoľko mal za to, že je potrebné zopakovať dokazovanie vykonané okresným súdom a zároveň je nevyhnutné dokazovanie doplniť vzhľadom na skutočnosti, ku ktorým došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Keďže odvolací súd preskúmava správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie nielen po stránke právnej, ale i po stránke skutkovej, musí mať možnosť sám dokazovanie zopakovať, ako i doplniť. Zmysel dokazovania v odvolacom konaní je daný charakterom preskúmacieho odvolacieho konania, keď odvolací súd, ako súd apelačný, je zároveň súdom skutkovým. Právo odvolacieho súdu vykonávať

dokazovanie slúži odvolaciemu súdu na to, aby mohol preveriť správnosti skutkových zistení a skutkového záveru súdu prvej inštancie, pretože odvolací súd tak svojou činnosťou nadväzuje na konanie pred súdom prvej inštancie a v prípade, že opakuje, alebo dopĺňa dokazovanie, nie je viazaný skutkovým stavom zisteným prvoinštančným súdom a môže sám zistiť skutkový podklad pre svoje rozhodnutie. Odvolací súd je pri svojom rozhodovaní vždy povinný vychádzať z dvoch typov poznatkov, a to jednak z poznatkov skutkových a jednak z poznatkov právnych. Obidva sú pre rozhodnutie odvolacieho súdu rovnako podstatné a možnú chybu prvoinštančného súdu v skutkových zisteniach a úvahách, alebo v nekorektnosti právneho vyhodnotenia situácie, vo väčšine prípadov je možné napraviť práve odvolacím súdom na nariadenom pojednávaní. Táto povinnosť odvolacieho súdu vyplýva z princípu priamosti, ktorý v tomto prípade znamená, že odvolací súd nemôže dôkazy vykonané súdom prvej inštancie sám len prehodnotiť.

11. Okresný súd založil svoje napadnuté rozhodnutie na tom právnom závere, že žalovaným 1/ a 2/ bola doručená výpoveď z nájmu bytu, ktorú súd považoval za platnú, avšak žaloba o vypratanie bytu bola podaná zo strany žalobcu predčasne, nakoľko v čase rozhodovania súdu prvej inštancie plynula žalovaným 1/ a 2/ ochranná výpovedná lehota, o ktorú bola trojmesačná výpovedná lehota predĺžená v zmysle § 710 ods. 4 Občianskeho zákonníka a ktorá mala uplynúť až dňa 30. 06. 2017, keď súd prvej inštancie vo veci rozhodol skôr, a to dňa 06. 02. 2017.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým a právnym záverom okresného súdu, v zmysle ktorého žalovaným 1/ a 2/ ako nájomcom predmetného bytu bola dôvodne doručená výpoveď z nájmu bytu, ktorú prevzali dňa 23. 09. 2016. Súčasne odvolací súd sa stotožňuje i s tým právnym záverom, v zmysle ktorého súd prvej inštancie ustálil, že u žalovaných 1/ a 2/ ide o osoby, ktoré sú v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 710 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto im výpovedná lehota bola dôvodne predĺžená o ochrannú lehotu, v rámci ktorej mienili zaplatiť prenajímateľovi, teda žalobcovi nájomné, čím by dôvod výpovede z nájmu bytu zanikol.

13. Keďže k uplynutiu ochrannej lehoty malo dôjsť v priebehu odvolacieho konania (dňa 30. 06. 2017), odvolací súd v uvedenej veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul tak žalobcu, ako aj žalovaných 1/ a 2/. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že žalovaným 1/ a 2/ ako nájomcom bola platne doručená výpoveď z nájmu bytu dňa 23. 09. 2016 z dôvodu § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka, nakoľko mali opakovane po dlhšiu dobu dlh na nájomnom, ktorú skutočnosť žalovaní 1/ a 2/ ani nerozporovali, dlh voči žalobcovi uznávali. Zároveň mal súd za preukázané, že v čase, kedy bola žalovaným 1/ a 2/ doručená výpoveď z nájmu bytu, títo boli dôvodne už okresným súdom považovaní za osoby v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov. Na podporu uvedeného odvolací súd poukazuje i na rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/82/2014-28 zo dňa 14. 07. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1267/2014-55 zo dňa 18. 06. 2015, v ktorom rozhodnutí bolo konštatované, že u žalovaných 1/ a 2/ išlo o osoby, ktoré boli v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, a preto im taktiež v tom čase bola výpovedná lehota predĺžená o ochrannú lehotu. Odvolací súd v súčasnej dobe doplnil dokazovanie, na základe ktorého mal za preukázané, že žalovaný 1/ poberá invalidný dôchodok vo výške 138,60 EUR, ktorý mu bol zvýšený o 5,80 EUR. Spolu so žalovanou 2/ poberajú dávky sociálnej pomoci vo výške 5,80 EUR mesačne. V súčasnej dobe už s nimi nebýva vnučka, bývajú však s nimi obaja synovia, a to N. F., nar. XX. XX. XXXX, ktorý t. č. navštevuje denné bakalárske štúdium Univerzity J. P. v B. a zároveň s nimi žije i ďalší syn A. F., nar. XX. XX. XXXX, ktorý je zamestnaný a má uzavretú pracovnú zmluvu od 07. 01. 2018. Spolu s ním žije v spoločnej domácnosti aj jeho manželka V. F., ktorá je t. č. na materskej dovolenke s maloletým A. X. F., nar. XX. XX. XXXX. Žalovaný 1/ pracuje v Materskej škole vo N., kde pracuje na 4 hodiny a poberá príjem 63,- EUR mesačne. Žalovaná 2/ je nezamestnaná. Odvolací súd preto konštatuje, že žalovaní 1/ a 2/ sú osobami v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, ktoré kritériá boli splnené v čase, kedy im výpoveď zo strany žalobcu bola doručená, a to i v čase rozhodnutia okresného a odvolacieho súdu.

14. Odvolací súd zároveň zopakoval a doplnil dokazovanie aj vo vzťahu k nedoplatku na nájomnom zo strany žalovaných 1/ a 2/ voči žalobcovi. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že k 31. 08. 2016 mali žalovaní 1/ a 2/ nedoplatok na nájomnom vo výške 1.049,62 EUR, k 31. 12. 2016 vo výške 2.009,16 EUR, k 31. 07. 2017 vo výške 2.638,79 EUR a ku dňu 30. 04. 2018 vo výške 4.314,18 EUR. Keďže odvolací súd totožne so súdom prvej inštancie považoval žalovaných 1/ a 2/ za osoby v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov v zmysle § 710 ods. 4 Občianskeho zákonníka došlo k predĺženiu výpovednej lehoty na základe výpovede z nájmu bytu, ktorú žalovaní 1/ a 2/ prevzali 23. 09. 2016 o

ochrannú lehotu 6 mesiacov, ktorá uplynula dňa 30. 06. 2017. Uvedená skutočnosť v konaní nebola spornou. Napriek tomu, že žalovaní 1/ a 2/ pred súdom prvej inštancie prejavili záujem v čase plynutia ochrannej lehoty zaplatiť žalobcovi dlžné nájomné, čím by dôvod výpovede z nájmu z bytu zanikol, odvolací súd skúmal, či v čase, kedy ochranná výpovedná lehota uplynula, teda ku dňu 30. 06. 2017 bol dlh žalobcu zo strany žalovaných 1/ a 2/ uhradený. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé a nedošlo ani k rozporovaniu týchto skutočností zo strany žalovaných 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 17. 05. 2018, že ku dňu 31. 07. 2017, teda po uplynutí ochrannej výpovednej lehoty naďalej dlh žalovaných 1/ a 2/ voči žalobcovi pretrvával, a to v podstatne vyššej výške, než v čase, kedy bola žaloba podaná. K uvedenému dňu, teda k 31. 07. 2017 dlh na nájomnom zo strany žalovaných 1/ a 2/ voči žalobcovi predstavoval sumu mínus 2.638,79 EUR, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ dlh voči žalobcovi v priebehu plynutia ochrannej výpovednej lehoty, teda do 30. 06. 2017 nezaplatili, čím dôvod výpovede z nájmu bytu nezanikol.

15. Odvolací súd dopĺňa, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/133/2009, ak nájomca, ktorý bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov pred uplynutím ochrannej lehoty zaplatil prenajímateľovi dlžné nájomné, alebo sa písomne dohodne s prenajímateľom o spôsobe jeho úhrady, má sa za to, že dôvod výpovede nájmu bytu zanikol (§ 711 ods. 5 Občianskeho zákonníka). K zaplateniu dlžného nájomného, ani k uzavretiu dohody medzi žalovanými 1/ a 2/ a žalobcom o spôsobe jeho úhrady nedošlo. V uvedenom rozhodnutí bolo výslovne konštatované, že predpokladom zániku dôvodu výpovede v zmysle § 711 ods. 5 Občianskeho zákonníka je splnenie dvoch zákonom stanovených podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Jednak nájomca musí po doručení výpovede podľa § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka pre neplatenie nájomného preukázať žalobcovi - prenajímateľovi, že svoju povinnosť platiť nájomné nesplnil z dôvodu, že ku dňu doručenia výpovede bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, teda stav hmotnej núdze musí preukázať v určitom časovom limite, a to najneskôr do konca výpovednej lehoty. Len ak stav hmotnej núdze v predmetnom časovom limite prenajímateľovi preukáže, dochádza k predĺženiu výpovednej lehoty o ochrannú lehotu v trvaní ďalších 6 mesiacov. V prejednávanej veci mal súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd za to, že do konca výpovednej lehoty, a to do konca trojmesačnej výpovednej lehoty bolo v konaní pred okresným, ako aj odvolacím súdom preukázané, že neboli žalovaní 1/ a 2/ schopní uhradiť dlžné nájomné z objektívnych dôvodov, teda že išlo u nich o stav hmotnej núdze. Nedošlo však k naplneniu druhej kumulatívnej podmienky preto, aby dôvod výpovede zanikol, pretože touto podmienkou je, aby nájomca zaplatil dlžné nájomné prenajímateľovi pred uplynutím ochrannej lehoty, alebo ak v tomto čase medzi nimi dôjde k dohode o spôsobe úhrady. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že k uhradeniu dlžného nájomného prenajímateľovi do uplynutia ochrannej lehoty, teda do 30. 06. 2017 nedošlo, naopak dlh v tomto čase bol vyšší, než v čase, kedy bola žaloba voči nim podaná. Zároveň nebolo preukázané, že by medzi žalovaným 1/ a 2/ a žalobcom došlo k dohode o spôsobe úhrady tohto dlžného nájomného. Keďže v prejednávanej veci vyššie uvedené zákonné podmienky zániku výpovedného dôvodu splnené neboli, výpoveď je naďalej platná, výpovedná ochranná lehota uplynula dňa 30. 06. 2017, preto nie je možné konštatovať iné, ako to, že od uvedenej doby užívajú žalovaní 1/ a 2/ predmetný byt bez právneho dôvodu. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani skutočnosť, že na pojednávaní dňa 17. 05. 2018 žalovaní 1/ a 2/ prehlásili, že dlžné nájomné uhradia za pomoci svojich detí, ak k úhrade dlžného nájomného s následkom zániku dôvodu výpovede, ktorá bola žalovaným 1/ a 2/ riadne doručená a ktorú je nutné považovať za platnú, nedošlo do uplynutia ochrannej výpovednej lehoty, teda do 30. 06. 2017. Keďže platne doručenou výpoveďou zo strany žalobcu žalovaným 1/ a 2/ ako nájomcom, ktorá nebola zo strany žalovaných 1/ a 2/ napadnutá v súdnom konaní, teda je platná, uplynutím ochrannej výpovednej lehoty dňa 30. 06. 2017 zanikol nájomný vzťah, a tým zanikol žalovaným 1/ a 2/ aj právny dôvod predmetný byt ďalej užívať.

16. Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, ako napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo vydané v čase plynutia ochrannej výpovednej lehoty zmeniť a vzhľadom na skutkový stav v čase rozhodovania odvolacieho súdu, kedy žalovaným 1/ a 2/ ochranná výpovedná lehota uplynula, napriek tomu nedošlo k úhrade dlžného nájomného z ich strany voči žalobcovi, v dôsledku čoho nájomný vzťah žalovaných 1/ a 2/ zanikol, uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť predmetný byt vypratať, a to v lehote 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo všeobecnosti platí, že rozsudok, ktorým sa ukladá povinnosť plniť je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je trojdňová a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd je oprávnený určiť aj dlhšiu lehotu v odôvodnených prípadoch, napr. v prípade objektívnej nemožnosti plniť v zákonom stanovenej lehote. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci, ak súd uložil povinnosť žalovaným 1/ a 2/ vypratať predmetný byt nie v lehote

3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale až v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia práve z dôvodu, aby mali žalovaní 1/ a 2/ dostatočný priestor na zabezpečenie si náhradného ubytovania, ktoré nie je možné zabezpečiť objektívne v zákonom stanovenej lehote 3 dní.

17. Pokiaľ ide o náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v dôsledku zmeny napadnutého rozhodnutia došlo i k zmene rozhodnutia o náhrade týchto trov (§ 396 ods. 2 CSP). Keďže odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že tak pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom bol úspešný žalobca, ktorého žalobe bolo v celom rozsahu vyhovieť a zároveň odvolací súd vyhovel i jeho odvolaniu, žalobca ako v celom rozsahu úspešný má nárok voči žalovaným 1/ a 2/ na náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v konaní pred súdom odvolacím v celom rozsahu (100 %), ktorému patrí náhrada trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP. O výške týchto trov rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).